Jon Ranheimsæter Alf Knutsen

ELIAS

og nordlyset

ELIAS

og nordlyset

Denne ELIAS-boken tilhører:

© Forlaget ELIAS A/S 1999 (www.elias.no)
Papir: 170g Multiart silk
Trykk: 4+4 Joh. Nordahls Trykkeri, Oslo 1999
Notesatz: Helge Løvoll
Elektronisk bearbeidelse av forside: Tor Berglie Grafisk Design
ISBN 82-9204-01-2

Tekst og idé: Alf Knutsen
Illustrasjoner: Jon Ranheimsæter

ELIAS
og nordlyset

– en spesiell takk til Bjørn og Åse Torill for gode tips

FORLAGET ELIAS A/S

DETTE HAR HENDT:

Redningsskøyta Elias blir bygget på verftet i Langenes. Her møter han for første gang den sleipe tråleren Tråle.

Den aller første Elias redder er Sigrid Sjøfly. Sigrid er et lite postfly, og hun og Elias blir beste-venner.

Elias blir også kjent med det gamle fyret Store-blink. Storeblink er gammel og klok, men litt vanskelig å forstå fordi hodet hans går rundt når han snakker.

Elias har en liten hjelpebåt. Den ligger under dekket og heter *Skarven*.

Lunvik heter stedet hvor Elias bor og arbeider. Elias har fått den faste plassen sin ved hovedbrygga.

Elias redder Tråle fra å gå under ved de skumle Galleskjærene. Elias blir den store helten i Lunvik.

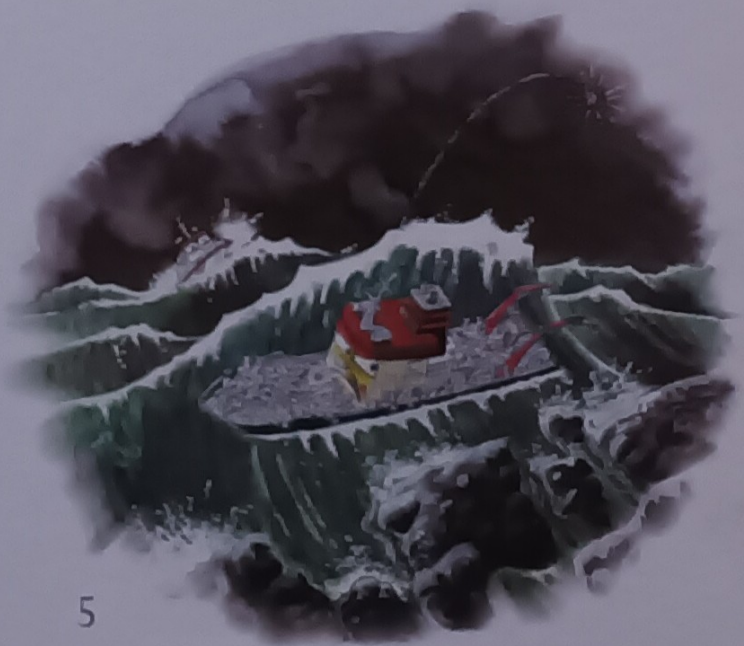

Det går mot vinter i Lunvik. Snøen er kommet, og det er mørkt nesten hele dagen. Ved kaien ligger Elias og koser seg. Han har vært redningsskøyte i nesten et år nå, og synes det er skikkelig spennende. «Jeg er verdens heldigste båt. Tenk å få lov til å redde andre. Jeg tror ikke det finnes noen båter i hele verden som har så fin jobb som meg!»

Det er snart jul, og for noen dager siden ble julegranen tent. Elias synes det er stor stas at treet står på kaien hans. Han har aldri feiret jul, så han vet ikke helt hva det er, men han er sikker på at det er noe å glede seg til. «Å, jeg gleder meg så til jul. Det gjør ikke noe at det nesten er mørkt ute, for da skinner lysene fra juletreet enda finere.» Elias kjenner det kribler i hele maskinrommet.

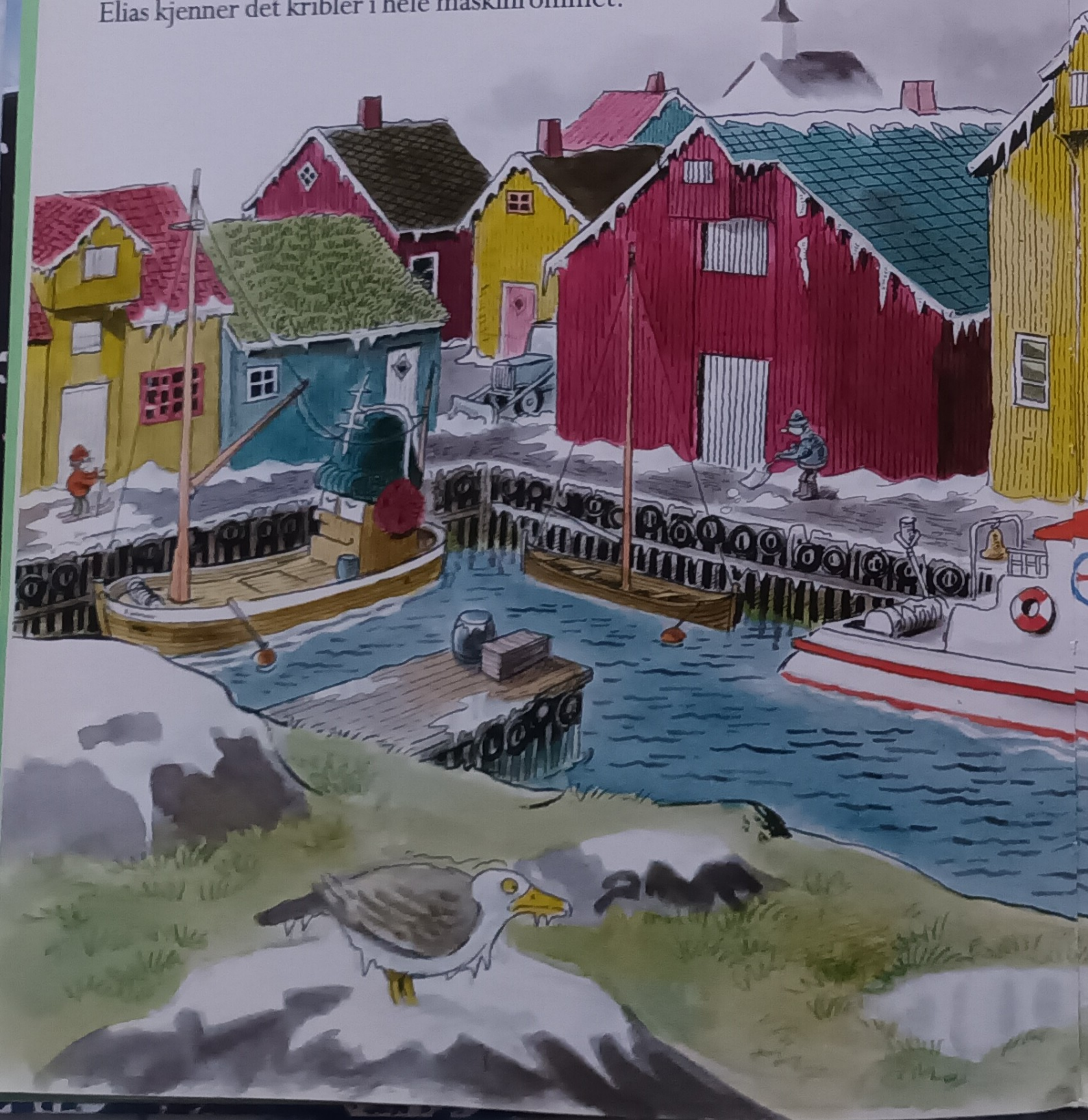

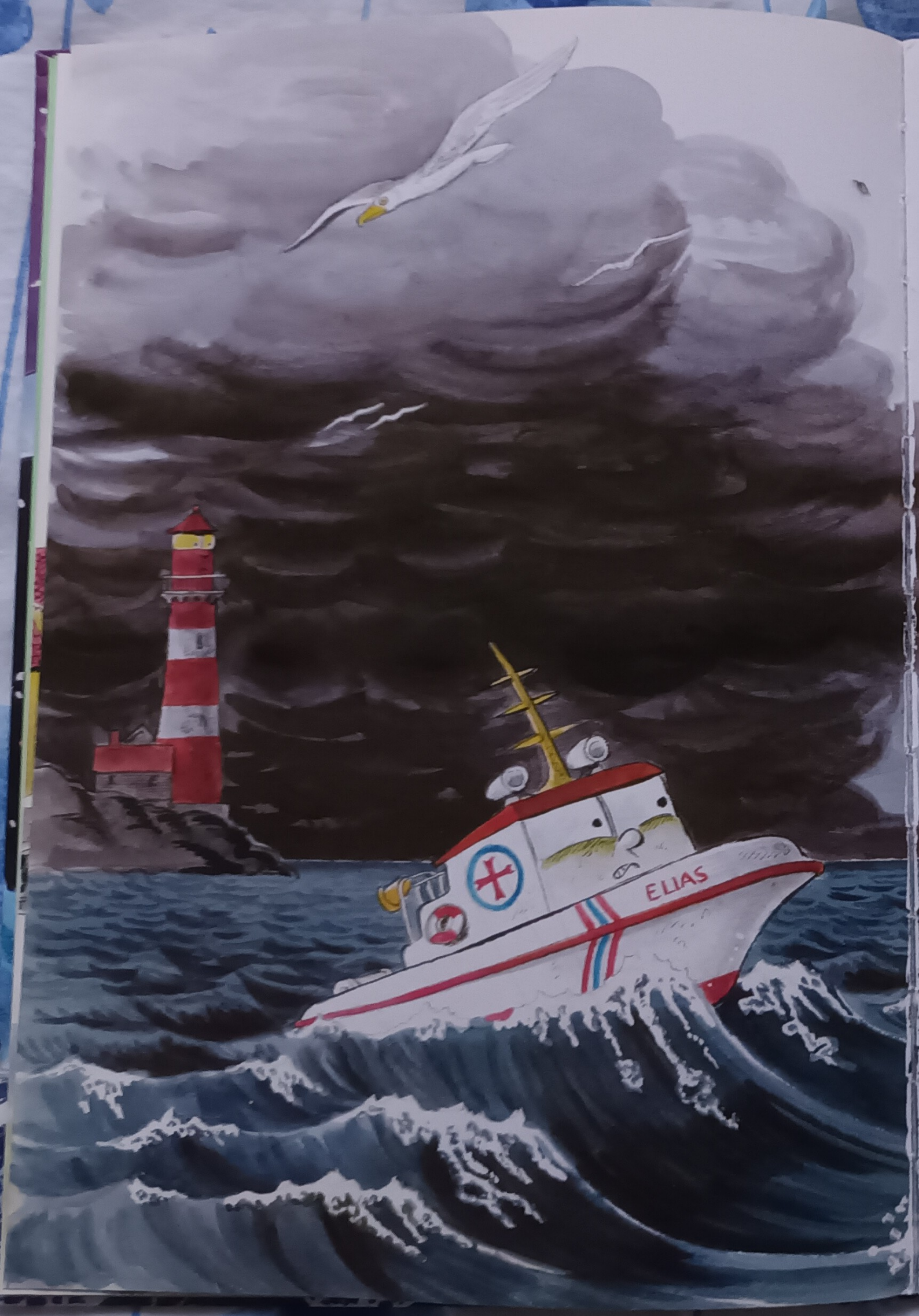
ELIAS

Elias og de andre båtene er travelt opptatt. Mye skal ordnes og gjøres klart før jul. En av oppgavene til Elias er å skifte lyspærer på sjømerkene utenfor Lunvik.

Rett ved de skumle Galleskjærene står det en lysblink som Elias gruer seg veldig til å skifte. Han grøsser litt i skroget sitt: «Uff, jeg liker ikke å være her. Det suser så ekkelt når bølgene treffer land.»

Elias føler han blir sugd mot de spisse skjærene. Det er akkurat som om bølgene langsomt hvisker: «Kom hiiiiit. Kom hiiiit.»

«Å, jeg skulle ønske jeg heller lå ved kaien min i Lunvik. Her er det ikke noe koselig å være.»

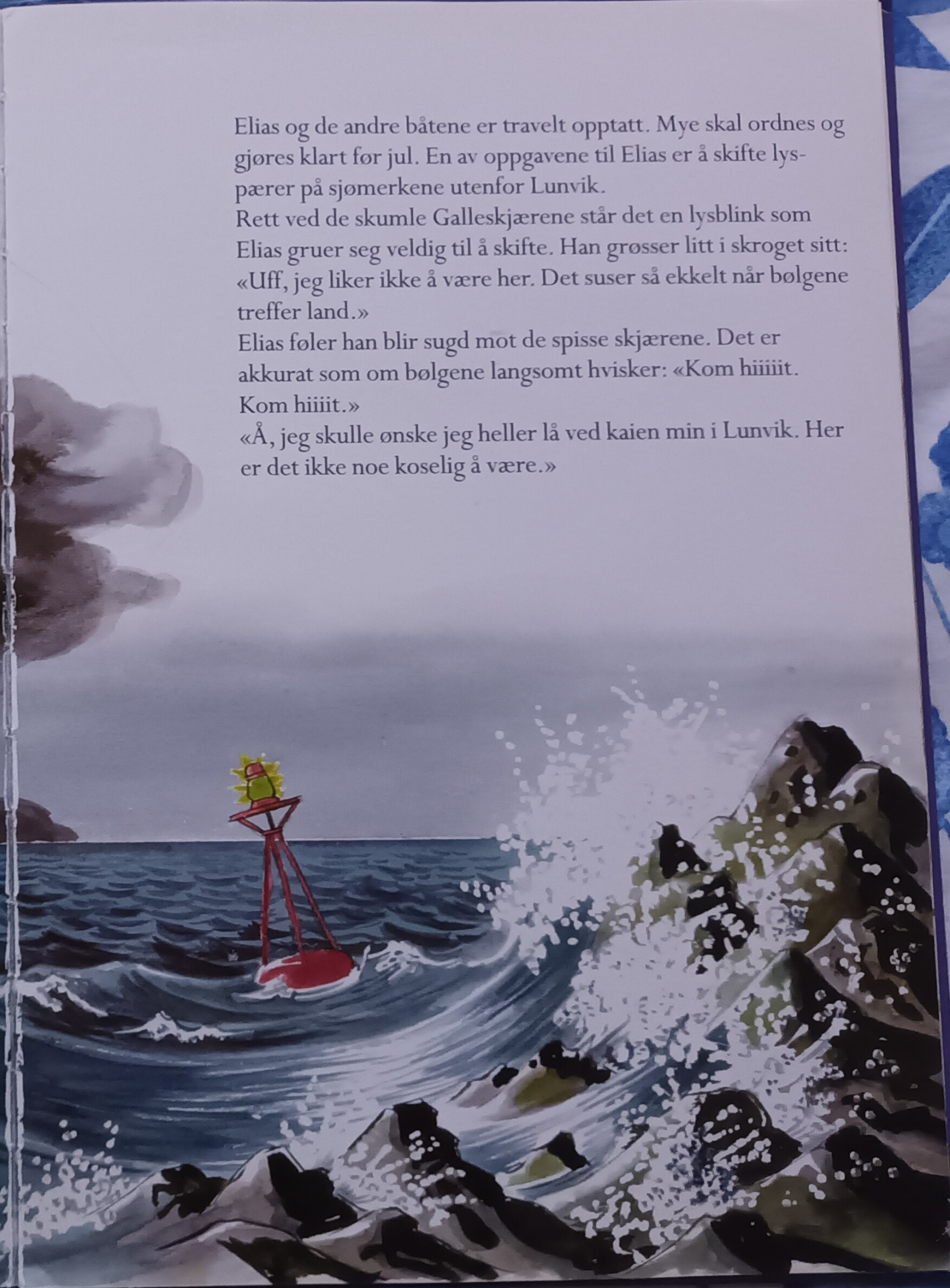

«A-ha! Er det ikke lille Elias!»
Elias skvetter til. Det er Tråle som kommer. Han snakker med den buldrende stemmen sin:
«Jaså, Elias. Du er ute og skifter lyspærer. Det er bra du gjør litt nytte for deg og ikke bare ligger og drar deg. Skikkelige båter – som meg for eksempel – hviler aldri!»
Tråle var fremdeles flau over at Elias måtte redde ham to ganger da Elias var helt ny, og måtte derfor tøffe seg litt hver gang de møttes.
«Som du vet, Elias, arbeider jeg hardt også om nettene, og i natt opplevde jeg noe veldig skummelt. Det var stille og klart. Vannet lå som et speil. Da fikk jeg øye på noe forferdelig!»
«Hva da?» spør Elias.
Tråle tar et par dype drag gjennom skorsteinen og ser på Elias med smale øyne:

«Jeg så Nordlyset. Selveste Nordlyset!»
«Hva er Nordlyset for noe?» spør Elias. Han er så spent at han kjenner stemplene dunke helt opp i halsen.
«Har du ikke hørt om Nordlyset? Nordlyset er meget farlig. Spesielt for små redningsskøyter.»
«Hvorfor er det farlig for meg?» spør Elias forsiktig.
«Fordi du er hvitmalt over nesten hele båten, vel. Nordlyset prøver å ta alt som har hvite farger. Visste du ikke det?»
Tråle ser forbauset på Elias med store rustne øyne.
«Prøvde det å ta deg også, Tråle?»
«Hø! Rense min skorstein! Nei, Nordlyset tør nok ikke å yppe seg på en skikkelig tøffing som meg. Tråleren Tråle fra Sunnmøre!»

Elias tenker mye på Nordlyset. Tenk om det virkelig er så farlig som Tråle sier. På vei tilbake til Lunvik drar han innom sin gode venn Storeblink for å høre om han vet noe mer om Nordlyset.

Men Storeblink har det også travelt nå før jul.

«Jeg har de _____ ssverre ikke tid til å _____ snakke med deg nå Elias, fo _____ r jeg må kaste lysene mi _____ ne utover havet. Det e _____ r mørkt nesten hele dagen nå, og ma _____ nge båter er ute. Men en ti _____ ng kan jeg kan si deg, Elias: Man skal ha stor re _____ spekt for Nordlyset!»

Elias vil gjerne vite mer om Nordlyset, men Storeblink har tydeligvis ikke tid til å snakke om dette nå. Det får heller vente til en annen gang.

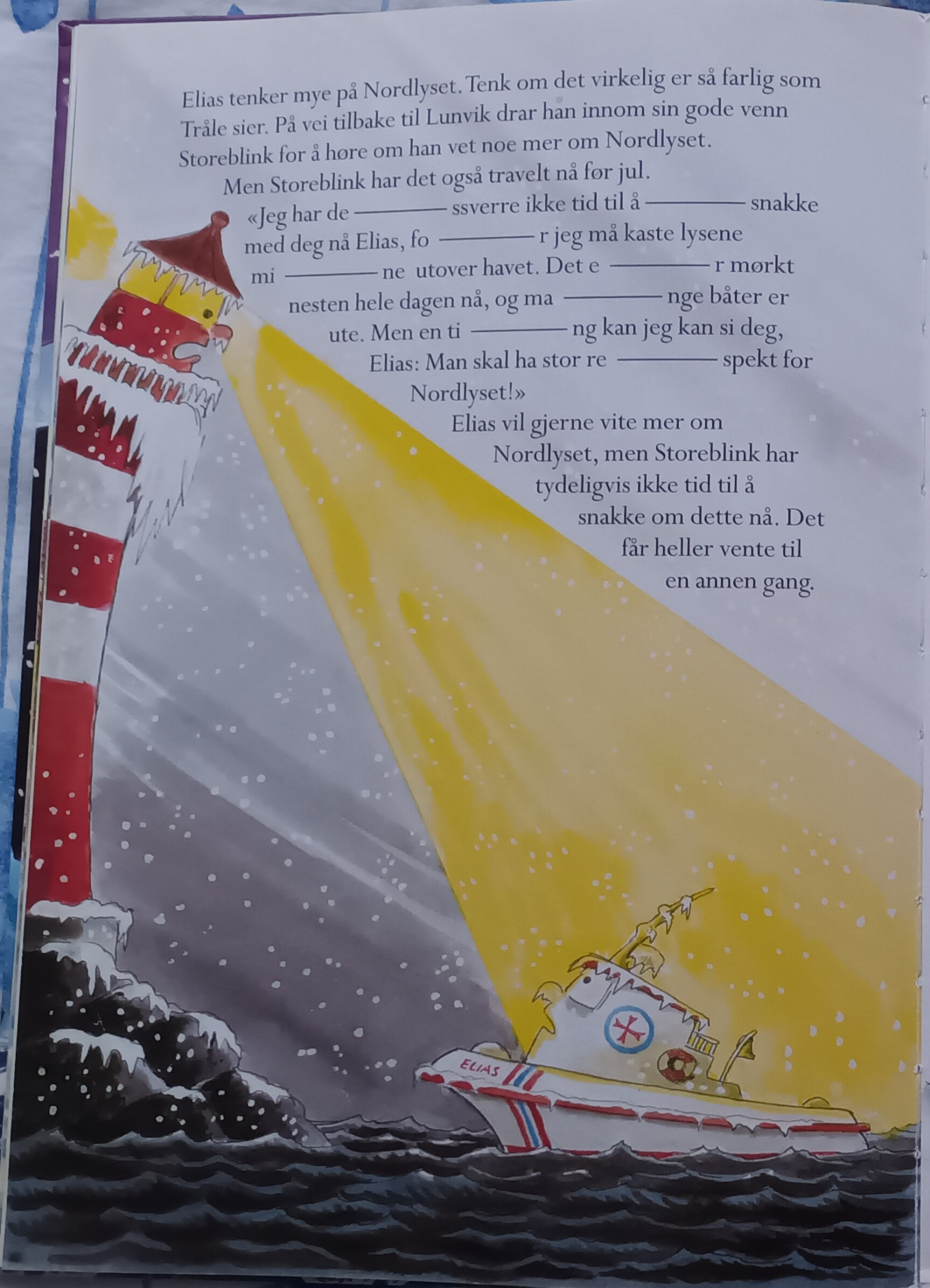

Den natten har Elias mareritt. Han drømmer at Nordlyset er et spøkelse som prøver å ta ham.

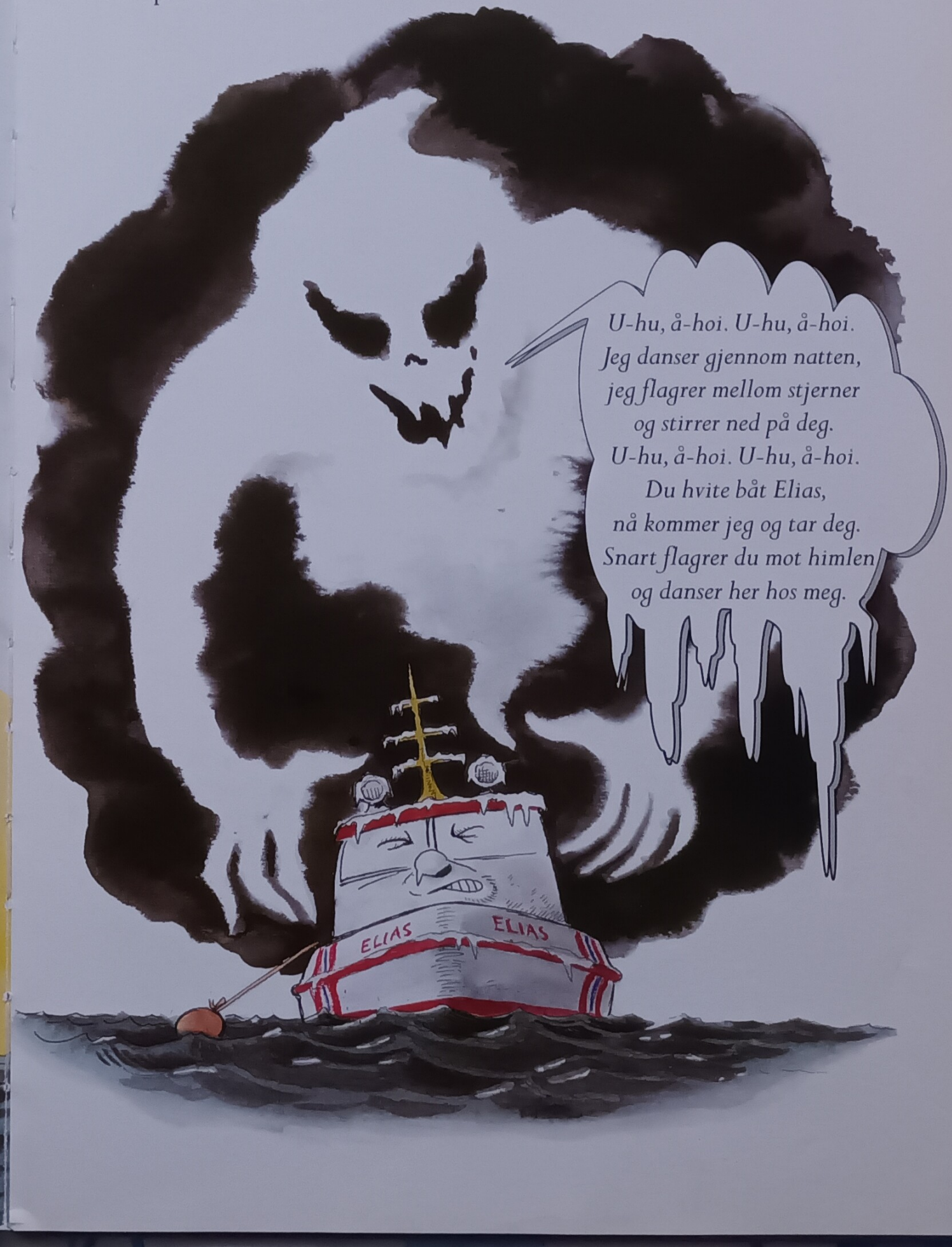

Ukene går og det er endelig blitt julaften. Tidlig om morgenen møter Elias Sjarke. Sjarke har julepynten på og smiler over hele styrehuset:
«Tut, tut Elias! Unna vei, her kommer jeg!»
«Hva gjør du ute på selveste julaften?» spør Elias.
«Jeg er på vei til Blåsvær. Det er min jobb å kjøre presten, organisten og mannskoret ut til Blåsvær denne dagen. Jeg har gjort det i alle år, og de har aldri spurt noen andre båter!»
«God tur da, Sjarke. Kjør forsiktig!»
Men Sjarke hører ikke, han er allerede langt vekk.

Sigrid Sjøfly arbeider også selv om det er julaften. Hun er fullastet med pakker og annet gods som skal fram før julekvelden.
«Elias, jeg har noe last som skal ut til Storeblink. Kan du være så snill å levere det for meg? Jeg har så dårlig tid.»
«Det er klart jeg kan!» svarer Elias. «Jeg må bare ha litt hjelp av lett-båten min.»
«Skarven! Kan du hjelpe meg å laste over gaver fra Sigrid?»
Skarven sklir ut i vannet, og piler raskt frem og tilbake med pakkene.
Elias liker godt å hjelpe Sigrid. Hun snakker med så lys og varm stemme, og så er hun så fin og gul å se på.
«Jeg drar med en gang. Vi sees senere!» roper Elias.

Når Elias kommer ut til Storeblink har det begynt å blåse opp. Det er så kaldt at det har frosset isbiter i ansiktet til Storeblink, Han ser alvorlig ned på Elias:

«Jeg er bekymret for Sjarke. Alle båtene er kommet i havn, men Sjarke er ikke kommet tilbake enda. Han er helt ute på Blåsvær, og nå ser det ut til at vinden bare blir sterkere og sterkere. Vi vet jo alle hvor farlig det kan være når sjøen fryser til is på båtene. Du må kjøre utover og se om du kan finne ham!»

Elias fryser. Han hadde håpet han kunne dra tilbake til Lunvik og legge seg ved kaien. Men det får vente til senere. Det har begynt å snø nå, og vinden og snøen pisker Elias så hardt i ansiktet at han nesten ikke kan se. Men det er i slikt vær det er behov for modige redningsskøyter. Han biter tennene sammen og kaster seg ut i de svære bølgene.

Elias, Elias.
En skøyte så flott.
Når han er på vannet,
da trives han godt.
Elias, Elias,
han hjelper enhver
i storm og i stille
blant holmer og skjær

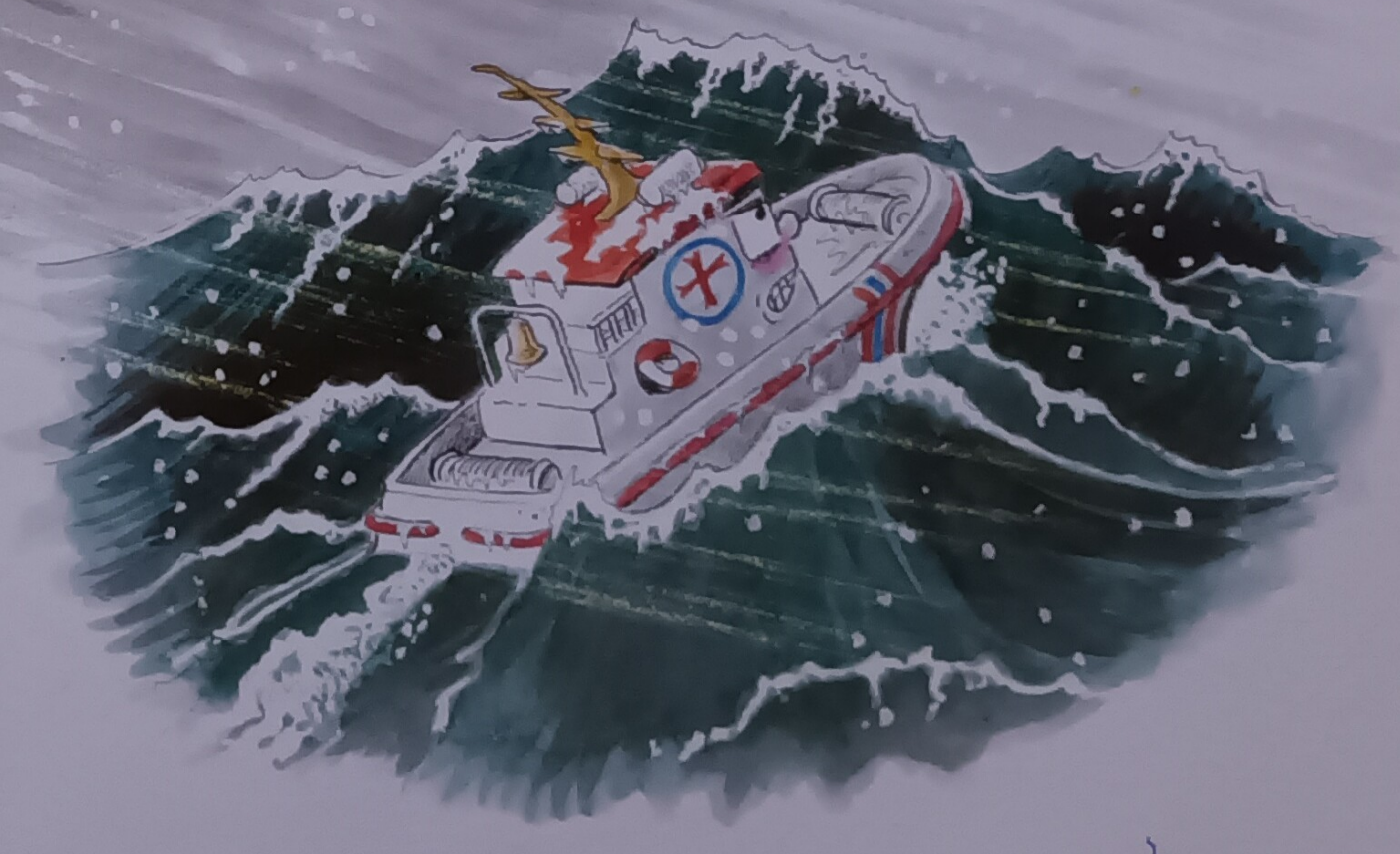

På Blåsvær ligger Sjarke ved kaien og venter på at juleandakten i kirka skal bli ferdig. Det er iskaldt og han fryser og hakker tenner. Han har satt motoren i gang for å holde varmen.

«Noe s-s-s-så k-k-k-kaldt har jeg ikke kjent siden den g-g-g-gangen jeg fikk motorstopp og var fullastet med f-f-f-frossenfisk.»

Det blåser sterkere og sterkere og Sjarke begynner å bli redd for turen tilbake til Lunvik.

«B-b-b-bare vi var tilbake i Lunvik. Jeg er så redd for de skumle u-u-u-undervannskjærene vi må kjøre forbi.»

Endelig er alle ombord og de kan starte på hjemreisen. Mannskoret pleier alltid å synge når de er sammen, men nå er det stille. Alle er bekymret for uværet som kaster Sjarke opp og ned i bølgene.
Etter en liten stund får de store problemer. Vinden og kulden gjør at nesten alt ombord dekkes av is. Sjarke blir tyngre og tyngre, og plutselig kjenner han at også roret er frosset fast.
«Hjelp! Hjelp! Jeg kan bare kjøre i r-r-r-ring! MAYDAY.MAYDAY.
E-e-e-r d-d-d-et noen s-s-som kan hjelpe oss!»
Sjarke fryser så han nesten ikke kan snakke.

Elias er allerede på vei. Han hører signalet og svarer på radioen:
«Bare ta det med ro, Sjarke. Jeg er på vei til deg!»
Selv om det nå blåser full storm og snøen pisker Elias i ansiktet er han ikke redd.
Han vet at han har sterke motorer, og at han er laget for å kjøre i store bølger.

Endelig er Elias ute hos Sjarke. Han fester et slepetau til ham og begynner å dra.
«Men, hvor er lysene til Storeblink»? Elias ser seg forvirret rundt.
Han vet det vil bli vanskelig å kjøre tilbake når han ikke kan se skikkelig.
Han prøver å kalle opp Storeblink på radioen:
«Storeblink, kan du høre meg! Storeblink! Storeblink!»
Men ingen svarer. Hele antennen er dekket av is, så radioen virker ikke.
«Hva gjør jeg nå?» tenker Elias alvorlig.

Med ett løyer vinden litt. Skyene trekker seg tilbake og det slutter å snø. Da kommer det fram en grønn sky på himmelen – Elias skjønner med en gang hva det er. Det er NORDLYSET!
«Å nei, nå kommer Nordlyset! Og jeg som ikke har noen steder å gjemme meg!»
Han kan ikke huske at han noen gang har vært så redd.

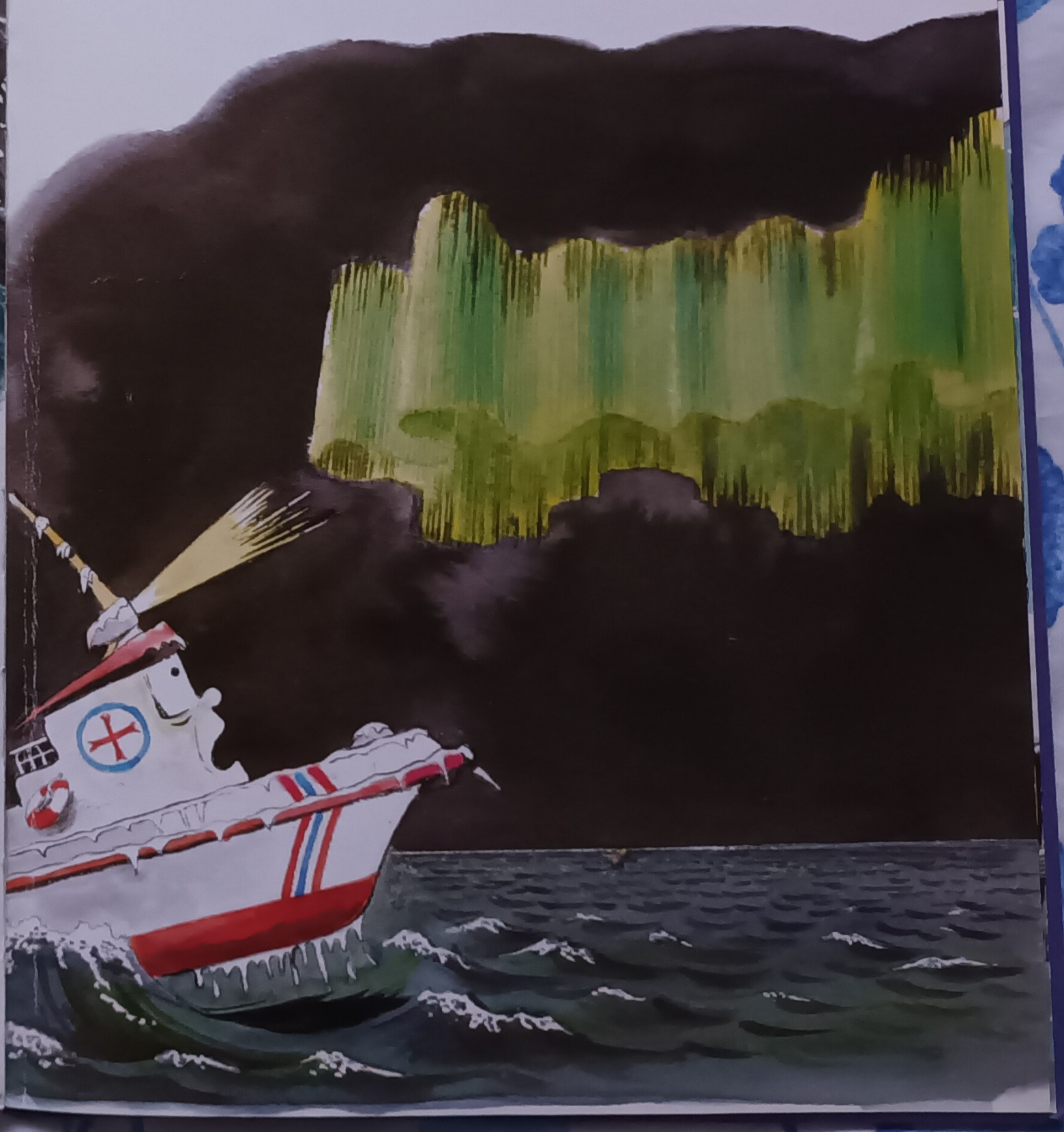

Elias kniper øynene sammen – han tor nesten ikke se. Så oppdager han noe merkelig. Havet blir nesten helt stille, og skyene trekker seg bort. Nordlyset skinner over hele himmelen med tusenvis av farger. Det skinner så kraftig at Elias kan se Storeblink.

Han ser på de mest fantastiske fargene han noen gang har sett og jubler: «Hurra for Nordlyset! Tråle tok feil! Nordlyset er ikke farlig i det hele tatt! Det hjelper meg å finne veien tilbake til Storeblink!»

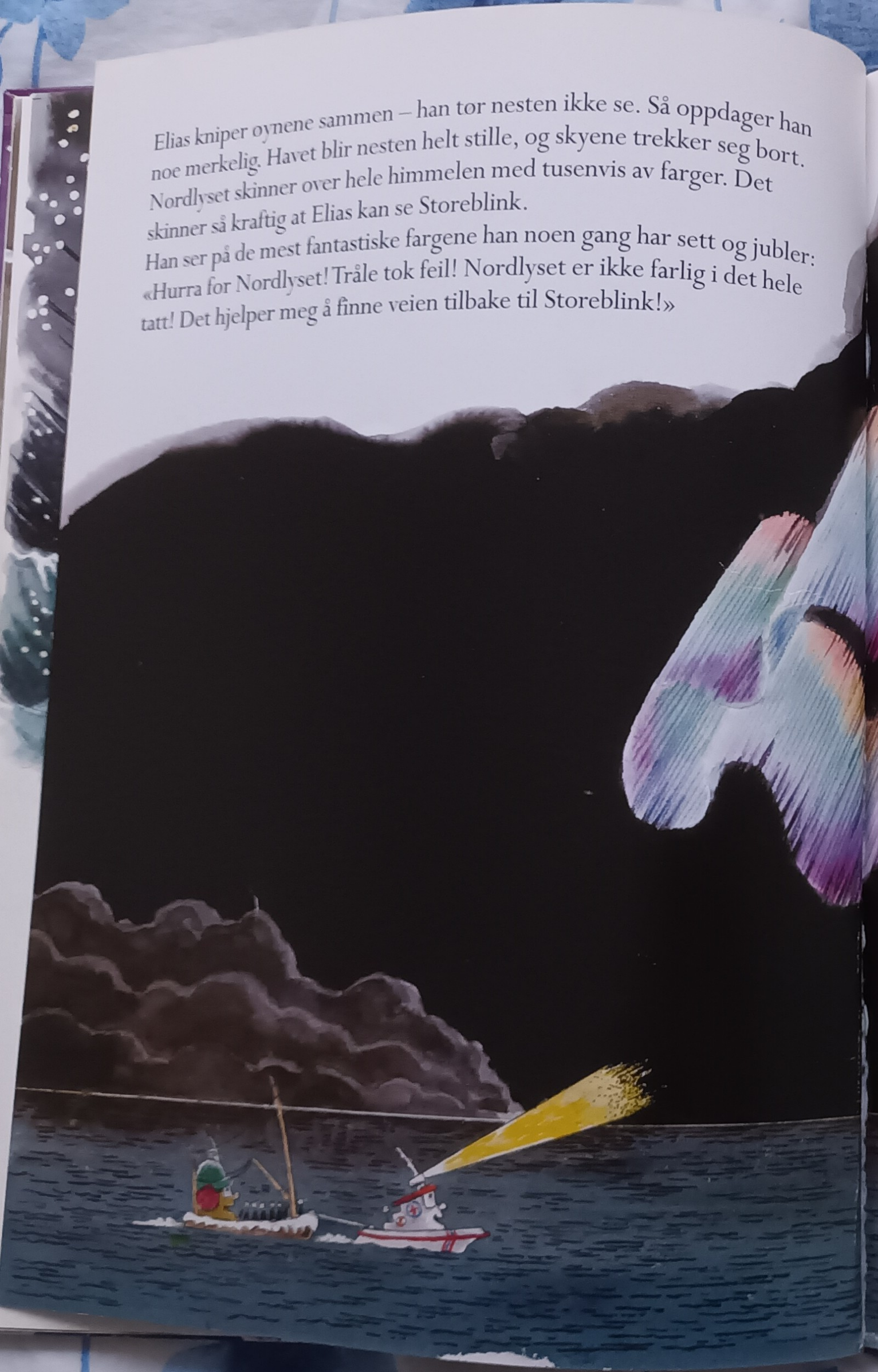

Endelig er Elias hjemme i Lunvik igjen. Mannskapet har hakket isen av ham og pyntet ham med julepynt, og ordføreren har gitt ham en fin rød nisselue i julegave.

Elias føler seg varm og god i hele skroget.

«Endelig er det jul. Jul er det beste som finnes!»

Mannskoret er også blitt varme og synger av full hals.

Julesangene er så fine at Elias blir fuktig på rutene sine.

Han slår et kraftig slag med skipsklokken sin.

Og barna på kaien svarer: «God jul til deg også, Elias!»

«Verdens modigste redningsbåt!»

BUTIKK
ELIAS

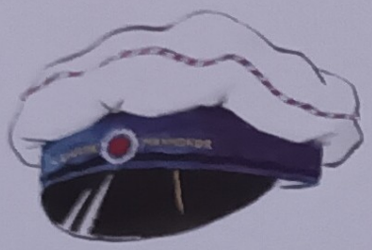

Juleklokkesangen

Tekst: Å. T. Løvoll
Melodi: A. Knutsen

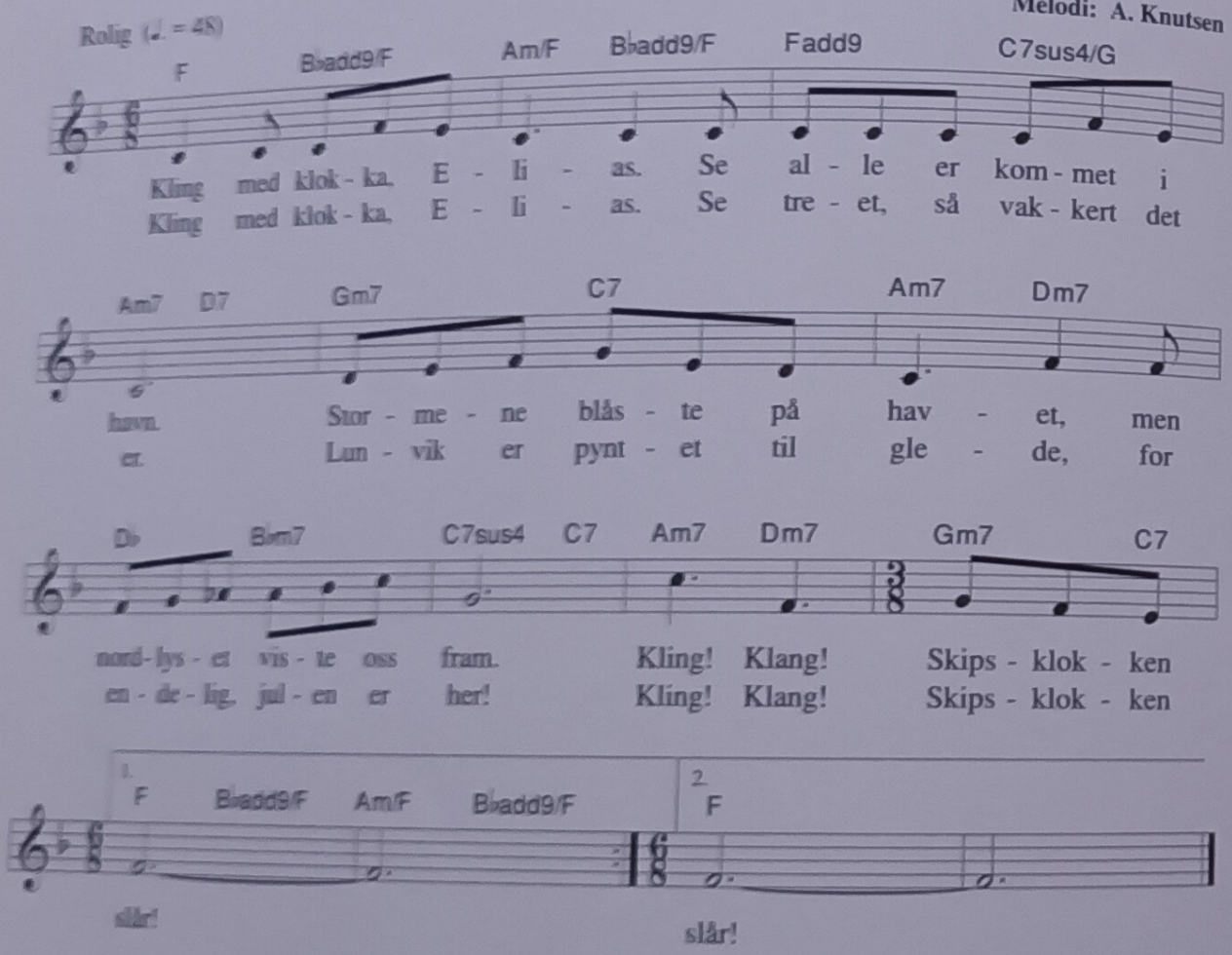

Elias, Elias

Tekst: E. Skeie
Melodi: A. Knutsen

Marsj (♩. = 108)

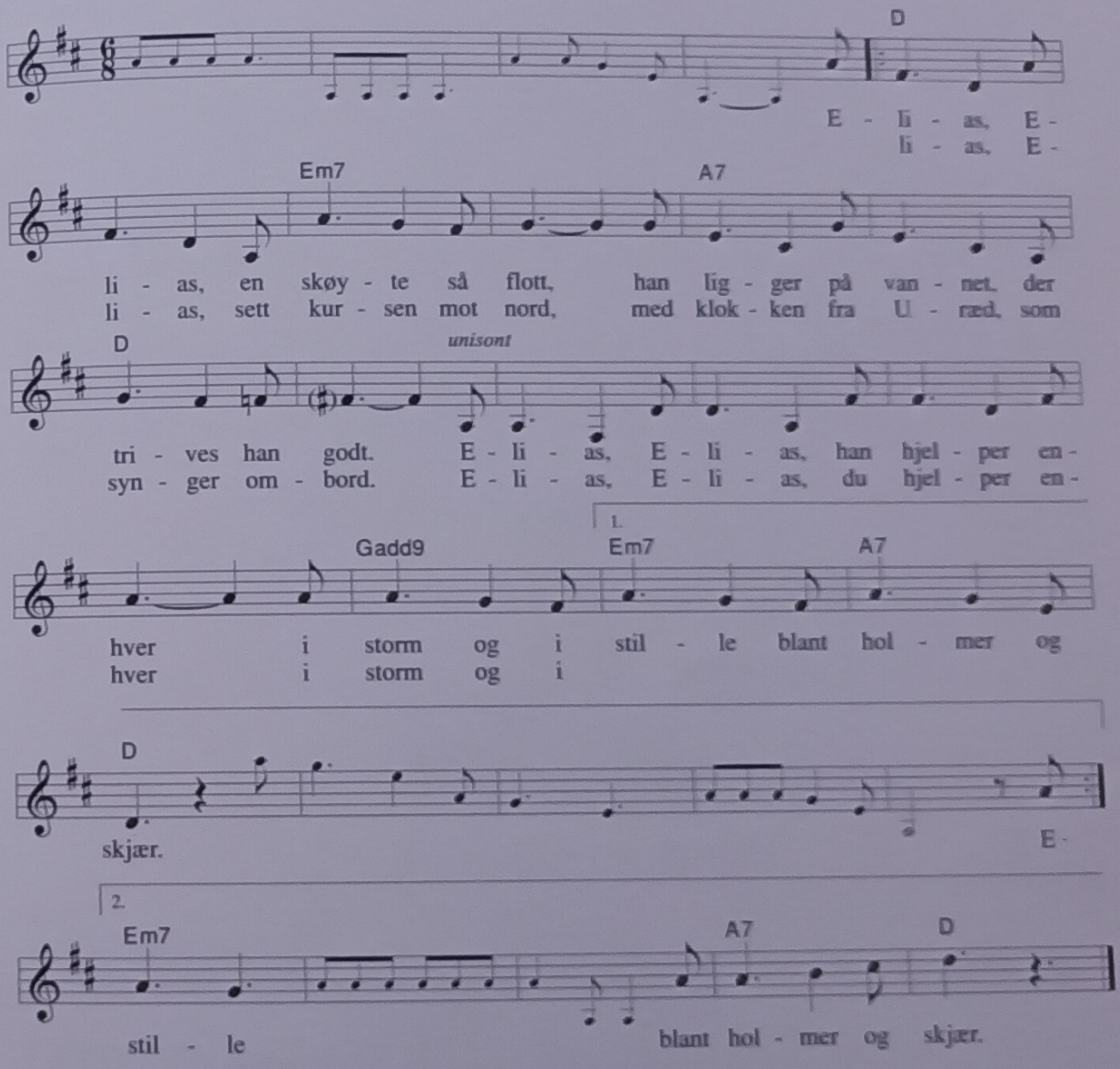

Havgull, månegull

Tekst: E. Skeie
Melodi: A. Knutsen

Rolig (♩ = 120)

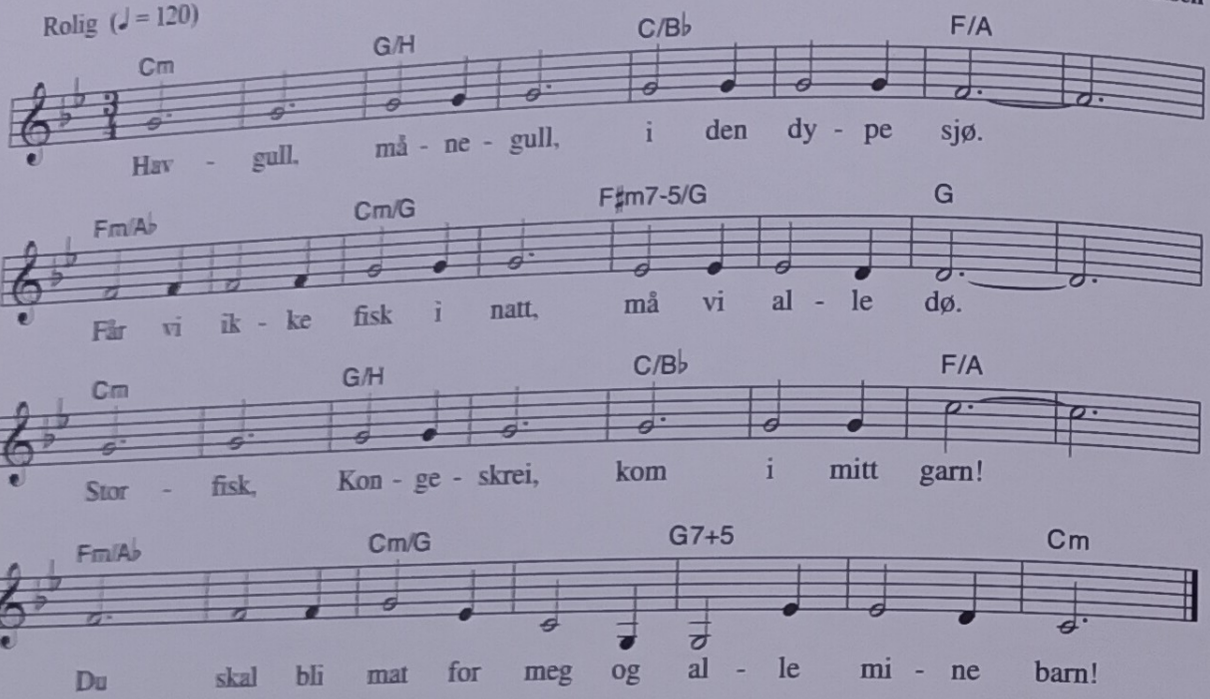

Fyrlykten Lilleblink

Tekst: E. Skeie
Melodi: A. Knutsen

Hurtig (♩= 76)

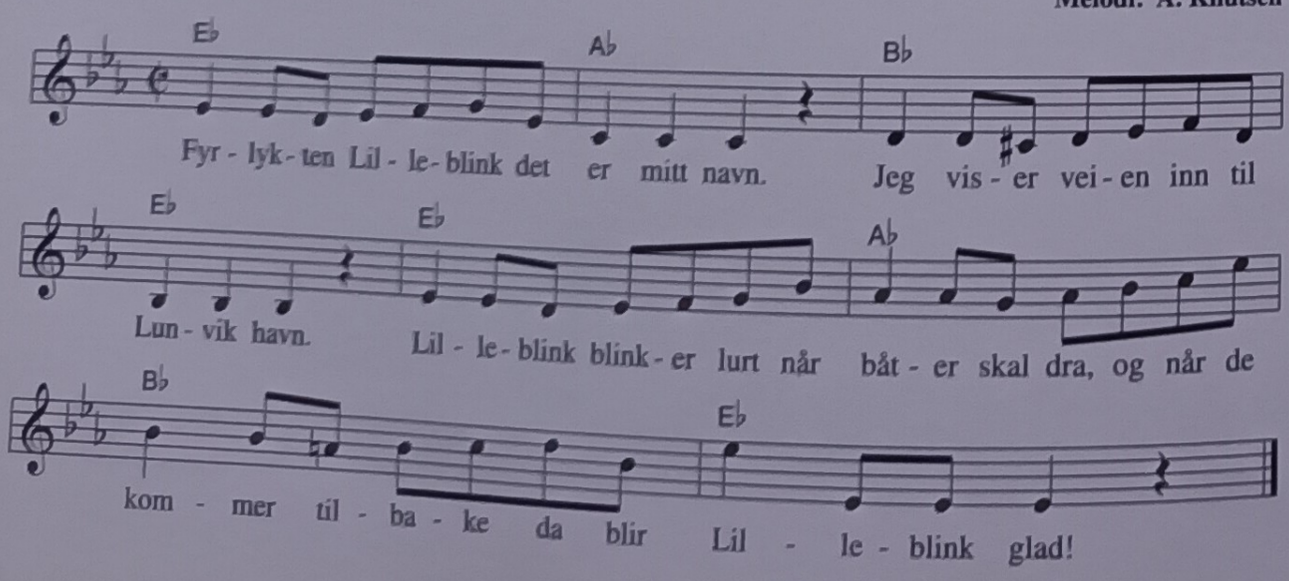

Vi trenger hverandre

Rolig (♩. = 48)

Tekst: E. Skeie
Melodi: A. Knutsen

B♭ B♭/D F7sus4/C F7 F7sus4/C F7

Vi tren-ger hver-an-dre, det gjel-der en-hver som fer-des på sjø el-ler

B♭(add9) B♭ B♭ Hm7♭5 F7sus4/C F7

land. E - li - as han tri - ves blant hol - mer og skjær, der

1. til 𝄋 2. Fine

F7sus4/C F7 B♭ A♭/B♭ B♭

gjør han så godt som han kan. Når kan.

𝄋 E♭ B♭/D E♭ B♭/D E♭ B♭/D C7 F

ro-bå-ten dri-ver for vind og for vær, da sen-der han Skarv-en av - sted. Han

E♭ B♭/D E♭ B♭/D E♭ B♭/D C7 F

su-ser av-går-de dit ro-båt-en er, og ber-ger den før den går ned! Vi

Hurra for Elias

Tekst: E. Skeie
Melodi: A. Knutsen

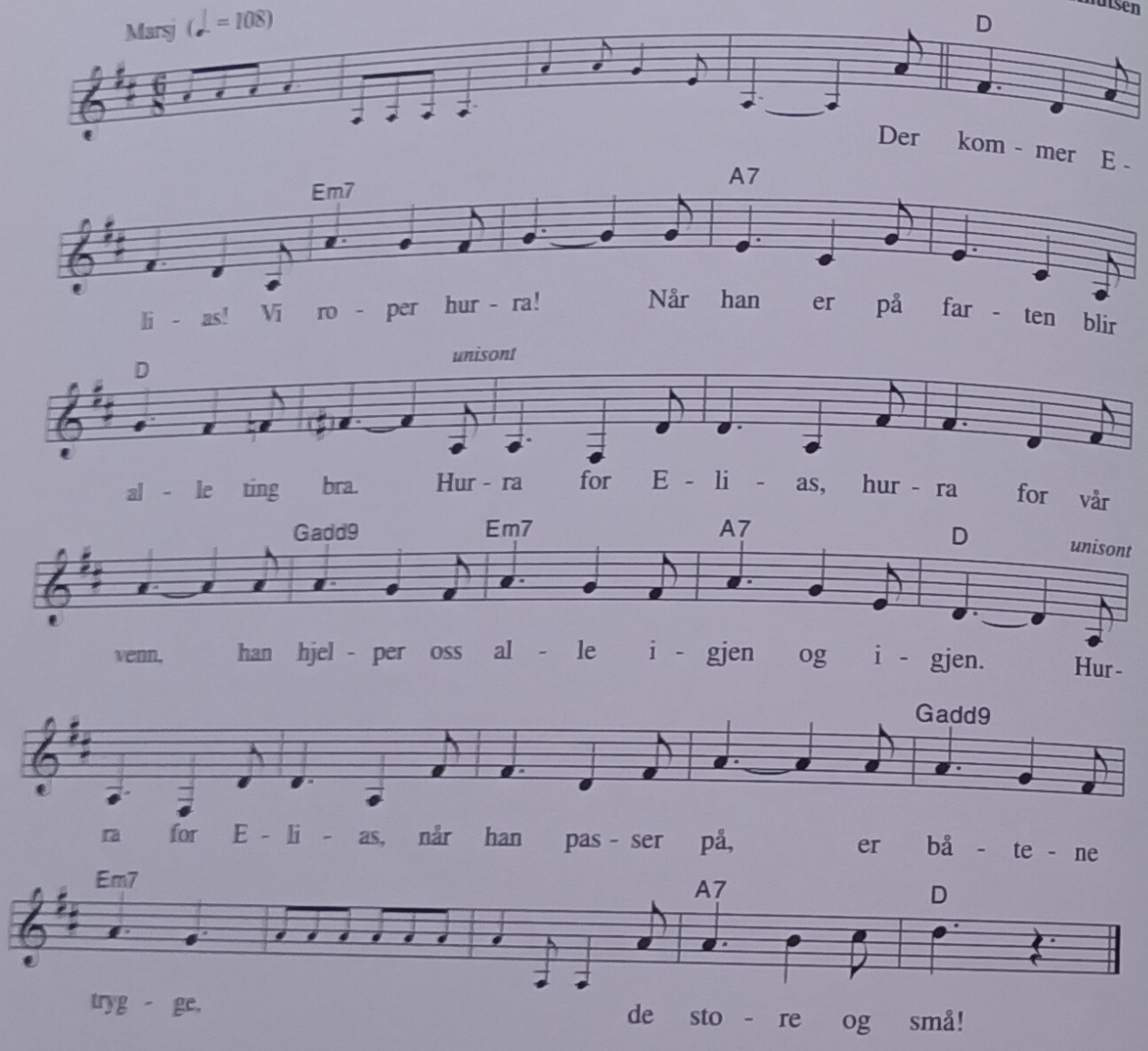

Det går mot jul i Lunvik.
Bli med Redningsskøyta Elias
når han møter det skumle nordlyset
for første gang.

ISBN
82-9204-01-2
9 78829 204018

FORLAGET ELIAS
(www.elias.no)